

ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΟΓΡΑΦΙΑ: ΗΡΟΔΟΤΟΣ

Διάλεξη 13

Η Μάχη των Θερμοπυλών, ημέρες πρώτη και δεύτερη - η αποτυχία του Ξέρξη, ο Εφιάλτης και η Ανοπαία ατραπός (Η 210-222)

Νικόλαος Γ. Χαραλαμπόπουλος
Τμήμα Φιλολογίας

Σκοποί ενότητας

Η δέκατη τρίτη διάλεξη επικεντρώνεται στη μάχη των Θερμοπυλών. Αναλυτικότερα, μέσω της εκ του σύνεγγυς ανάγνωσης του ηροδότειου κειμένου, οι φοιτητές θα παρακολουθήσουν τα σημαντικότερα γεγονότα που διαδραματίστηκαν την πρώτη και δεύτερη ημέρα της μάχης των Θερμοπυλών.

Περιεχόμενα ενότητας

Ηροδότου *Iστορίαι*-Η Μάχη των Θερμοπυλών(Η 210-222):

- πρώτη και δεύτερη ημέρα
- η αποτυχία του Ξέρξη
- ο Εφιάλτης
- και η Ανοπαία ατραπός

Περιγραφή ενότητας

Η δέκατη τρίτη διάλεξη εστιάζει στη μάχη των Θερμοπυλών.

Οι φοιτητές, μέσω της εκ του σύνεγγυς ανάγνωσης του ηροδότειου κειμένου, θα παρακολουθήσουν τα γεγονότα που συντελέστηκαν την πρώτη και δεύτερη και ημέρα του πολέμου. Η διάλεξη επικεντρώνεται στην αποτυχία του Ξέρξη και στην προδοσία του Εφιάλτη.

Ερμηνευτικά σχόλια

Οι δύο πρώτες ημέρες της μάχης των Θερμοπυλών αποδεικνύουν την ορθότητα του σχεδίου του Λεωνίδα: οι μαχητές βιώνουν την συλλογική, υπεροπτική εθνική τους ταυτότητα και ενωμένοι και πειθαρχημένοι αποκρούονται τον εισβολέα (*Oι δὲ Ἕλληνες κατὰ τάξις τε καὶ κατὰ ἔθνεα κεκοσμημένοι ἦσαν καὶ ἐν μέρεϊ ἕκαστοι ἐμάχοντο*).

Ερμηνευτικά σχόλια

Ο Εφιάλτης, η Ανοπαία Ατροπός, οι Αθάνατοι του Υδάρων,
νυχτερινή ανάβαση, ο αιφνιδιασμός των Φωκέων: η κορύφωση
του δράματος ή πώς μια επιτυχημένη άμυνα μετατρέπεται σε
ένδοξη ήττα.

Ερμηνευτικά σχόλια

Ο τρόπος με τον οποίον παρουσιάζεται το ξημέρωμα της τρίτης ημέρας (*Hώς τε δὴ διέφαινε ≈ ἥμος δ' ἡριγένεια φάνη ρόδοδάκτυλος Ἡώς Α 477*) ενημερώνει τον αναγνώστη ότι πλέον τα αφηγούμενα εντάσσονται στον ηρωικό κόσμο του έπους: η τελευταία σύγκρουση Σπαρτιατών και Περσών στις Θερμοπύλες θα περιγραφεί με όρους Τοωικού Πολέμου.

Ερμηνευτικά σχόλια

Η τριπλή πληροφόρηση για την περικύκλωση και το μάταιον της αντιστάσεως με αυξανόμενο βαθμό βεβαιότητος: πρώτος ο μάντις Μεγιστίας «διάβασε» τα σφάγια, δεύτεροι οι Έλληνες αυτόμολοι ενημέρωσαν για την κυκλωτική κίνηση και τρίτοι οι σκοποί της πρωινής βάρδιας επιβεβαίωσαν την άφιξη των Περσών στην κορυφή του Καλλιδρόμου.

Ηροδότου Ιστορίαι (αρχαίο κείμενο)

Η Μάχη των Θερμοπυλών, ημέρες πρώτη και δεύτερη - η αποτυχία του Ξέρξη, ο Εφιάλτης και η Ανοπαία ατραπός (H 210-222)

Η Μάχη των Θερμοπυλών (Η 210)

(210) Ταῦτα λέγων οὐκ ἔπειθε τὸν Ξέρξην. Τέσσερας μὲν δὴ παρῆκε
ἡμέρας, ἐλπίζων αἰεί σφεας ἀποδρήσεσθαι· πέμπτη δέ, ὡς οὐκ
ἀπαλλάσσοντο ἀλλά οἱ ἐφαίνοντο ἀναιδείῃ τε καὶ ἀβουλίῃ
διαχρεώμενοι μένειν, πέμπει ἐπ' αὐτοὺς Μήδους τε καὶ Κισσίους
θυμωθείς, ἐντειλάμενός σφεας ζωγρήσαντας ἄγειν ἐς ὅψιν τὴν
ἔωντοῦ. Ως δ' ἐσέπεσον φερόμενοι ἐς τοὺς Ἑλληνας οἱ Μῆδοι, ἔπιπτον
πολλοί, ἄλλοι δ' ἐπεσήισαν, καὶ οὐκ ἀπήλαυνον καίπερ μεγάλως
προσπταίοντες. Δῆλον δ' ἐποίευν παντί τεω καὶ οὐκ ἥκιστα αὐτῷ
βασιλέϊ ὅτι πολλοὶ μὲν ἄνθρωποι εἶεν, ὀλίγοι δὲ ἄνδρες.

Η Μάχη των Θερμοπυλών (H 211.1-2)

(211.1) Ἐγίνετο δὲ ἡ συμβολὴ δι' ἡμέρης. Ἐπείτε δὲ οἱ Μῆδοι τρηχέως περιείποντο, ἐνθαῦτα οὗτοι μὲν ὑπεξήσαν, οἱ δὲ Πέρσαι ἐκδεξάμενοι ἐπήσαν, τοὺς Άθανάτους ἐκάλεε βασιλεύς, τῶν ἥρων Υδάρωνης, ὡς δὴ οὗτοί γε εὐπετέως κατεργασόμενοι. (211.2) Ως δὲ καὶ οὗτοι συνέμισγον τοῖσι Ἑλλησι, οὐδὲν πλέον ἐφέροντο τῆς στρατιῆς τῆς Μηδικῆς ἀλλὰ τὰ αὐτά, ἀτε ἐν στεινοπόρῳ τε χώρῳ μαχόμενοι καὶ δόρασι βραχυτέροισι χρεώμενοι ἢ περ οἱ Ἑλληνες καὶ οὐκ ἔχοντες πλήθεϊ χρήσασθαι.

Η Μάχη των Θερμοπυλών (H 211.3)

(211.3) Λακεδαιμόνιοι δὲ ἐμάχοντο ἀξίως λόγου, ἄλλα τε ἀποδεικνύμενοι ἐν οὐκ ἐπισταμένοισι μάχεσθαι ἐξεπιστάμενοι, καὶ ὅκως ἐντρέψειαν τὰ νῶτα, ἀλέες φεύγεσκον δῆθεν, οἱ δὲ βάρβαροι ὁρῶντες φεύγοντας βοῇ τε καὶ πατάγῳ ἐπήισαν, οἱ δ' ἀν καταλαμβανόμενοι ὑπέστρεφον ἀντίοι εἶναι τοῖσι βαρβάροισι, μεταστρεφόμενοι δὲ κατέβαλλον πλήθεϊ ἀναριθμήτους τῶν Περσέων. Ἐπιπτον δὲ καὶ αὐτῶν τῶν Σπαρτιητέων ἐνθαῦτα ὀλίγοι. Ἐπεὶ δὲ οὐδὲν ἔδυνέατο παραλαβεῖν οἱ Πέρσαι τῆς ἐσόδου πειρώμενοι καὶ κατὰ τέλεα καὶ παντοίως προσβάλλοντες, ἀπήλαυνον ὅπίσω.

Η Μάχη των Θερμοπυλών (Η 212)

(212) Ἐν ταύτῃσι τῇσι προσόδοισι τῆς μάχης λέγεται βασιλέα θηεύμενον τοὺς ἀναδραμεῖν ἐκ τοῦ θρόνου, δείσαντα περὶ τῇ στρατιῇ. Τότε μὲν οὕτω ἡγωνίσαντο. Τῇ δ' ύστεραί οἱ βάρβαροι οὐδὲν ἄμεινον ἀέθλεον· ἅτε γὰρ ὀλίγων ἔόντων ..., ἐλπίσαντές σφεας κατατετρωματίσθαι τε καὶ οὐκ οἶους τε ἔσεσθαι ἔτι χειρας ἀνταείρεσθαι συνέβαλλον. Οἱ δὲ Ἕλληνες κατὰ τάξις τε καὶ κατὰ ἔθνεα κεκοσμημένοι ἦσαν καὶ ἐν μέρεϊ ἕκαστοι ἐμάχοντο, πλὴν Φωκέων· οὗτοι δὲ ἐς τὸ ὅρος ἐτάχθησαν φυλάξοντες τὴν ἀτραπόν. Ως δὲ οὐδὲν εὔρισκον ἀλλοιότερον οἱ Πέρσαι ἢ τῇ προτεραίῃ ἐνώρων, ἀπήλαυνον.

Η Μάχη των Θερμοπυλών (Η 213)

(213) Ἀπορέοντος δὲ βασιλέος ὅ τι χρήσηται τῷ παρεόντι πρήγματι,
Ἐπιάλτης ὁ Εὐρυδήμου ἀνὴρ Μηλιεὺς ἦλθε οἱ ἐς λόγους ὡς μέγα τι παρὰ
βασιλέος δοκέων οἴσεσθαι, ἔφρασέ τε τὴν ἀτραπὸν τὴν διὰ τοῦ ὄρεος
φέρονταν ἐς Θερμοπύλας, καὶ διέφθειρε τοὺς ταύτη οὐπομείναντας
Ἐλλήνων. Ὅτερον δὲ δείσας Λακεδαιμονίους ἔφυγε ἐς Θεσσαλίην, καί οἱ
φυγόντι οὐπὸ τῶν Πυλαγόρων, τῶν Αμφικτυόνων ἐς τὴν Πυλαίην
συλλεγομένων, ἀργύριον ἐπεκηρύχθη. Χρόνῳ δὲ ὅστερον, κατῆλθε γὰρ ἐς
Ἀντικύρην, ἀπέθανε οὐπὸ Αθηνάδεω ἀνδρὸς Τρηχινίου· ὁ δὲ Αθηνάδης
οὗτος ἀπέκτεινε μὲν Ἐπιάλτην δι' ἄλλην αἰτίην, τὴν ἐγὼ ἐν τοῖσι ὅπισθε
λόγοισι σημανέω, ἐτιμήθη μέντοι οὐπὸ Λακεδαιμονίων οὐδὲν ἥσσον.
Ἐπιάλτης μὲν οὕτω ὅστερον τούτων ἀπέθανε.

Η Μάχη των Θερμοπυλών (Η 214)

(214) Ὅστις δὲ ἔτερος λεγόμενος λόγος, ως Ὄνήτης τε ὁ Φαναγόρεω ἀνὴρ Καρύστιος καὶ Κορυδαλλὸς Ἀντικυρεύς εἰσι οἱ εἴπαντες πρὸς βασιλέα τούτους τοὺς λόγους καὶ περιηγησάμενοι τὸ ὄρος τοῖσι Πέρσῃσι, οὐδαμῶς ἔμοιγε πιστός. Τοῦτο μὲν γὰρ τῷδε χρὴ σταθμώσασθαι, ὅτι οἱ τῶν Ἑλλήνων Πυλαγόροι ἐπεκήρυξαν οὐκ ἐπὶ Ὄνήτῃ τε καὶ Κορυδαλλῷ ἀργύριον ἀλλ' ἐπὶ Ἐπιάλτῃ τῷ Τρηχινίῳ, πάντως κου τὸ ἀτρεκέστατον πυθόμενοι. Τοῦτο δὲ φεύγοντα Ἐπιάλτην ταύτην τὴν αἰτίην οἴδαμεν· εἰδείη μὲν γὰρ ἂν καὶ ἐών μὴ Μηλιεὺς ταύτην τὴν ἀτραπὸν Ὄνήτης, εἰ τῇ χώρῃ πολλὰ ὡμιληκὼς εἴη. Άλλ' Ἐπιάλτης γάρ ἐστι ὁ περιηγησάμενος τὸ ὄρος [καὶ] κατὰ τὴν ἀτραπόν, τοῦτον αἴτιον γράφω.

Η Μάχη των Θερμοπυλών (Η 215)

(215) Ξέρξης δέ, ἐπεί <οἱ> ἥρεσε τὰ ύπέσχετο ὁ Ἐπιάλτης κατεργάσεσθαι, αὐτίκα περιχαρής γενόμενος ἔπειμπε Υδάρνεα καὶ τῶν ἐστρατήγες Υδάρνης· ὅρμέατο δὲ περὶ λύχνων ἀφὰς ἐκ τοῦ στρατοπέδου. Τὴν δὲ ἀτραπὸν ταύτην ἔξευρον μὲν οἱ ἐπιχώριοι Μηλιέες, ἔξευρόντες δὲ Θεσσαλοῖσι κατηγήσαντο ἐπὶ Φωκέας, τότε ὅτε οἱ Φωκέες φράξαντες τείχεϊ τὴν ἐσβολὴν ἦσαν ἐν σκέπῃ τοῦ πολέμου· ἐκ τε τοσοῦδε κατεδέδεκτο ἐοῦσα οὐδὲν χρηστὴ Μηλιεῦσι.

Η Μάχη των Θερμοπυλών (Η 216)

(216) Ἐχει δὲ ὥδε ἡ ἀτραπὸς αὕτη. Ἀρχεται μὲν ἀπὸ τοῦ Ασωποῦ ποταμοῦ τοῦ διὰ τῆς διασφάγος ρέοντος, οὔνομα δὲ τῷ ὄρεϊ τούτῳ καὶ τῇ ἀτραπῷ τῶντὸ κεῖται, Ἀνόπαια· τείνει δὲ ἡ Ἀνόπαια αὕτη κατὰ φάραγγαν τοῦ ὄρεος, λήγει δὲ κατά τε Ἀλπηνὸν πόλιν, πρώτην ἐοῦσαν τῶν Λοκρίδων πρὸς [τῶν] Μηλιέων, καὶ κατὰ Μελαμπύγου τε καλεόμενον λίθον καὶ κατὰ Κερκώπων ἔδρας, τῇ καὶ τὸ στεινότατόν ἐστι.

Η Μάχη των Θερμοπυλών (Η 217)

(217) Κατὰ ταύτην δὴ τὴν ἀτραπὸν καὶ οὕτω ἔχουσαν οἱ Πέρσαι τὸν Ασωπὸν διαβάντες ἐπορεύοντο πᾶσαν τὴν νύκτα, ἐν δεξιῇ μὲν ἔχοντες ὕρεα τὰ Οἰταίων, ἐν ἀριστερῇ δὲ τὰ Τρηχινίων. Ἡώς τε δὴ διέφαινε καὶ οἱ ἐγένοντο ἐπ' ἀκρωτηρίῳ τοῦ ὕρεος. Κατὰ δὲ τοῦτο τοῦ ὕρεος ἐφύλασσον, ώς καὶ πρότερον μοι δεδήλωται, Φωκέων χίλιοι ὄπλιται, όντες την σφετέρην χώρην καὶ φρουρέοντες τὴν ἀτραπόν· ἡ μὲν γὰρ κάτω ἐσβολὴ ἐφυλάσσετο ὑπὸ τῶν εἴρηται· τὴν δὲ διὰ τοῦ ὕρεος ἀτραπὸν ἐθελονταὶ Φωκέες ὑποδεξάμενοι Λεωνίδῃ ἐφύλασσον.

Η Μάχη των Θερμοπυλών (H 218.1-2)

(218.1) Ἔμαθον δέ σφεας οἱ Φωκέες ὡδε ἀναβεβηκότας· ἀναβαίνοντες γὰρ ἐλάνθανον οἱ Πέρσαι τὸ ὅρος πᾶν ἐὸν δρυῶν ἐπίπλεον. Ἡν μὲν δὴ νηνεμίῃ, ψόφου δὲ γινομένου πολλοῦ, ὡς οἰκὸς ἦν φύλλων ὑποκεχυμένων ὑπὸ τοῖσι ποσὶ, ἀνά τε ἔδραμον οἱ Φωκέες καὶ ἐνέδυνον τὰ ὅπλα, καὶ αὐτίκα οἱ βάρβαροι παρῆσαν. (218.2) Ως δὲ εἶδον ἄνδρας ἐνδυομένους ὅπλα, ἐν θώματι ἐγένοντο· ἐλπόμενοι γὰρ οὐδέν σφι φανήσεσθαι ἀντίξοον ἐνεκύρησαν στρατῷ· ἐνθαῦτα Υδάρνης, καταρρωδήσας μὴ οἱ Φωκέες ἔωσι Λακεδαιμόνιοι, εἴρετο Ἐπιάλτην ὁκοδαπὸς εἴη ὁ στρατός· πυθόμενος δὲ ἀτρεκέως διέτασσε τοὺς Πέρσας ὡς ἐς μάχην.

Η Μάχη των Θερμοπυλών (H 218.3)

(218.3) Οἱ δὲ Φωκέες ὡς ἐβάλλοντο τοῖσι τοξεύμασι πολλοῖσι τε καὶ πυκνοῖσι, οἴχοντο φεύγοντες ἐπὶ τοῦ ὕρεος τὸν κόρυμβον, ἐπιστάμενοι ὡς ἐπὶ σφέας ὁρμήθησαν ἀρχῆν, καὶ παρεσκευάδατο ὡς ἀπολεόμενοι. Οὗτοι μὲν δὴ ταῦτα ἐφορόνεον, οἱ δὲ ἀμφὶ Ἐπιάλτην καὶ Υδάρνεα Πέρσαι Φωκέων μὲν οὐδένα λόγον ἐποιεῦντο, οἱ δὲ κατέβαινον τὸ ὕρος κατὰ τάχος.

Η Μάχη των Θερμοπυλών (Η 219)

(219) Τοῖσι δὲ ἐν Θερμοπύλησι ἔοῦσι Ἑλλήνων πρῶτον μὲν ὁ μάντις Μεγιστίης ἐσιδὼν ἐς τὰ ἵρα ἔφρασε τὸν μέλλοντα ἔσεσθαι ἅμα ἡοὶ σφι θάνατον, ἐπὶ δὲ καὶ αὐτόμολοι ἥσαν οἱ ἐξαγγείλαντες τῶν Περσέων τὴν περίοδον· οὗτοι μὲν ἔτι νυκτὸς ἐσήμηναν, τοίτοι δὲ οἱ ἡμεροσκόποι καταδραμόντες ἀπὸ τῶν ἄκρων ἥδη διαφαινούσης ἡμέρης. Ἐνθαῦτα ἐβουλεύοντο οἱ Ἑλληνες, καί σφεων ἐσχίζοντο αἱ γνῶμαι· οἱ μὲν γὰρ οὐκ ἔων τὴν τάξιν ἐκλιπεῖν, οἱ δὲ ἀντέτεινον. Μετὰ δὲ τοῦτο διακριθέντες οἱ μὲν ἀπαλλάσσοντο καὶ διασκεδασθέντες κατὰ πόλις ἕκαστοι ἐτρέποντο, οἱ δὲ αὐτῶν ἅμα Λεωνίδη μένειν αὐτοῦ παρεσκευάδατο.

Η Μάχη των Θερμοπυλών (Η 220)

(220) Λέγεται δὲ <καὶ> ως αὐτός σφεας ἀπέπεμψε Λεωνίδης, μὴ ἀπόλωνται κηδόμενος· αὐτῷ δὲ καὶ Σπαρτιητέων τοῖσι παρεοῦσι οὐκ ἔχειν εὔπρεπέως ἐκλιπεῖν τὴν τάξιν ἐς τὴν ἥλθον φυλάξοντες ἀρχήν. Ταύτη καὶ μᾶλλον τὴν γνώμην πλεῖστός εἰμι· Λεωνίδην, ἐπείτε ἥσθετο τοὺς συμμάχους ἐόντας ἀπροθύμους καὶ οὐκ ἐθέλοντας συνδιακινδυνεύειν, κελεῦσαί σφεας ἀπαλλάσσεσθαι, αὐτῷ δὲ ἀπιέναι οὐ καλῶς ἔχειν· μένοντι δὲ αὐτοῦ κλέος μέγα ἐλείπετο, καὶ ἡ Σπάρτης εὐδαιμονίη οὐκ ἐξηλείφετο. Ἐκέχρητο γὰρ ὑπὸ τῆς Πυθίης τοῖσι Σπαρτιήτησι χρεωμένοισι περὶ τοῦ πολέμου τούτου αὐτίκα κατ' ἀρχὰς ἐγειρομένου, ἡ Λακεδαίμονα ἀνάστατον γενέσθαι ὑπὸ τῶν βαρβάρων, ἡ τὸν βασιλέα σφέων ἀπολέσθαι. Ταῦτα δέ σφι ἐν ἐπεσι ἔξαμέτροισι χρᾶ λέγοντα ὥδε·

Η Μάχη των Θερμοπυλών (Η 220)

(220) «*Υμῖν δ', ὡς Σπάρτης οἰκήτορες εὐρυνχόροιο,
ἢ μέγα ἄστυ ἐρικυδὲς ὑπ' ἀνδράσι Περσεΐδησι
πέρθεται, ἢ τὸ μὲν οὐχί, ἀφ' Ἡρακλέους δὲ γενέθλης
πενθήσει βασιλῆ φθίμενον Λακεδαίμονος οὔρος·
οὐ γὰρ τὸν ταύρων σχήσει μένος οὐδὲ λεόντων
ἀντιβίην· Ζηνὸς γὰρ ἔχει μένος· οὐδέ ἔ φημι
σχήσεσθαι, πρὶν τῶνδ' ἔτερον διὰ πάντα δάσηται.»*

Ταῦτά τε δὴ ἐπιλεγόμενον Λεωνίδην καὶ βουλόμενον κλέος καταθέσθαι
μούνων Σπαρτιητέων, ἀποπέμψαι τοὺς συμμάχους μᾶλλον ἢ γνώμῃ
διενειχθέντας οὕτω ἀκόσμως οἴχεσθαι τοὺς οἰχομένους.

Η Μάχη των Θερμοπυλών (Η 221)

(221) Μαρτύριον δέ μοι καὶ τόδε οὐκ ἐλάχιστον τούτου πέρι γέγονε,
ὅτι καὶ τὸν μάντιν ὃς εἶπετο τῇ στρατιῇ ταύτῃ, Μεγιστίην τὸν
Ἀκαρνῆνα, λεγόμενον εἶναι τὰνέκαθεν ἀπὸ Μελάμποδος, τοῦτον
<τὸν> εἴπαντα ἐκ τῶν Ἱρῶν τὰ μέλλοντά σφι ἐκβαίνειν, φανερός ἐστι
Λεωνίδης ἀποπέμπων, ἵνα μὴ συναπόληταί σφι. Οὐ δὲ
ἀποπεμπόμενος αὐτὸς μὲν οὐκ ἀπέλιπε, τὸν δὲ παῖδα
συστρατευόμενον, ἔόντα οἱ μουνογενέα, ἀπέπεμψε.

Η Μάχη των Θερμοπυλών (Η 222)

(222) Οἱ μέν νῦν σύμμαχοι οἱ ἀποπεμπόμενοι οἴχοντό τε ἀπιόντες καὶ ἐπείθοντο Λεωνίδῃ, Θεσπιέες δὲ καὶ Θηβαῖοι κατέμειναν μοῦνοι παρὰ Λακεδαιμονίοισι. Τούτων δὲ Θηβαῖοι μὲν ἀέκοντες ἔμενον καὶ οὐ βουλόμενοι (κατεῖχε γάρ σφεας Λεωνίδης ἐν ὅμηρων λόγῳ ποιεύμενος), Θεσπιέες δὲ ἐκόντες μάλιστα, οἵ οὐκ ἔφασαν ἀπολιπόντες Λεωνίδην καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ ἀπαλλάξεσθαι, ἀλλὰ καταμείναντες συναπέθανον· ἐστρατήγεε δὲ αὐτῶν Δημόφιλος Διαδορόμεω.

Πηγή του αρχαίου κειμένου

Πηγή για το αρχαίο κείμενο: [Ιστορίαι \(Ηροδότου\) - Βικιθήκη](#)

1. Η Μάχη των Θερμοπυλών (Η 210-222)

- [https://el.wikisource.org/wiki/%CE%99%CF%83%CF%84%CE%BF%CF%81%CE%AF%CE%B1%CE%B9_\(%CE%97%CF%81%CE%BF%CE%B4%CF%8C%CF%84%CE%BF%CF%85\)/%CE%A0%CE%BF%CE%BB%CF%8D%CE%BC%CE%BD%CE%B9%CE%B1](https://el.wikisource.org/wiki/%CE%99%CF%83%CF%84%CE%BF%CF%81%CE%AF%CE%B1%CE%B9_(%CE%97%CF%81%CE%BF%CE%B4%CF%8C%CF%84%CE%BF%CF%85)/%CE%A0%CE%BF%CE%BB%CF%8D%CE%BC%CE%BD%CE%B9%CE%B1)

Τέλος Ενότητας

Σημείωμα Αναφοράς

Copyright Πανεπιστήμιο Πατρών, Νικόλαος Γ. Χαραλαμπόπουλος,
Τίτλος μαθήματος: «Αρχαία Ελληνική Ιστοριογραφία: Ηρόδοτος.
Διάλεξη 13: Η Μάχη των Θερμοπυλών, ημέρες πρώτη και δεύτερη - η
αποτυχία του Ξέρξη, ο Εφιάλτης και η Ανοπαία ατραπός (Η 210-222)».
Έκδοση: 1.0. Πάτρα 2015. Διαθέσιμο από τη δικτυακή διεύθυνση:

<https://eclass.upatras.gr/courses/LIT1802/>

Σημείωμα Αδειοδότησης

Το παρόν υλικό διατίθεται με τους όρους της άδειας χρήσης Creative Commons Αναφορά, Μη Εμπορική Χρήση Παρόμοια Διανομή 4.0 [1] ή μεταγενέστερη, Διεθνής Έκδοση. Εξαιρούνται τα αυτοτελή έργα τρίτων π.χ. φωτογραφίες, διαγράμματα κ.λ.π., τα οποία εμπεριέχονται σε αυτό και τα οποία αναφέρονται μαζί με τους όρους χρήσης τους στο «Σημείωμα Χρήσης Έργων Τρίτων».

[1] <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/>

Ως Μη Εμπορική ορίζεται η χρήση:

- που δεν περιλαμβάνει άμεσο ή έμμεσο οικονομικό όφελος από την χρήση του έργου, για το διανομέα του έργου και αδειοδόχο
- που δεν περιλαμβάνει οικονομική συναλλαγή ως προϋπόθεση για τη χρήση ή πρόσβαση στο έργο
- που δεν προσπορίζει στο διανομέα του έργου και αδειοδόχο έμμεσο οικονομικό όφελος (π.χ. διαφημίσεις) από την προβολή του έργου σε διαδικτυακό τόπο

Ο δικαιούχος μπορεί να παρέχει στον αδειοδόχο ξεχωριστή άδεια να χρησιμοποιεί το έργο για εμπορική χρήση, εφόσον αυτό του ζητηθεί.

Χρηματοδότηση

- Το παρόν εκπαιδευτικό υλικό έχει αναπτυχθεί στο πλαίσιο του εκπαιδευτικού έργου του διδάσκοντα.
- Το έργο «**Ανοικτά Ακαδημαϊκά Μαθήματα στο Πανεπιστήμιο Πατρών**» έχει χρηματοδοτήσει μόνο την αναδιαμόρφωση του εκπαιδευτικού υλικού.
- Το έργο υλοποιείται στο πλαίσιο του Επιχειρησιακού Προγράμματος «Εκπαίδευση και Δια Βίου Μάθηση» και συγχρηματοδοτείται από την Ευρωπαϊκή Ένωση (Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο) και από εθνικούς πόρους.

